

KORVAKÄRSÄKKÄÄT

OTIORHYNCHUS SPP.

- ❖ Etenkin mansikan tuholaisia, mutta myös monia muita isäntäkasveja
- ❖ Pikkukorvakärsäkäs on yleisin laji Etelä- ja Keski-Suomessa
- ❖ Isokorvakärsäkäs esiintyy koko maassa mutta on harvinaisempi
- ❖ Uurrekorvakärsäkäs on leviämässä Etelä-Suomessa, laji hyötty ilmastonmuutoksesta
- ❖ Korvakärsäkkäät voivat talvehtia eri kehitysasteilla, pääasiassa koteloina ja aikuisina
- ❖ Yksi sukupolvi vuodessa

Vioitus: Aikuiset nakertavat pyöreitä koloja lehtiin. Toukat vioittavat juuristoa aiheuttaen taimien kuihtumisen. Vioitus on pahinta muovikatteisissa penkeissä.

Tarkkailu: Alkukesällä havainnoidaan tyypillistä lehtivioitusta. Aikuiset ovat liikkeellä etenkin öisin. Vatinäytekkin sopii tarkkailuun, parhaiten iltahämärissä.

Luomutorjunta: Lentokyvyttömät aikuiset eivät kulje pitkiä matkoja joten uusien lohkojen sijoittelu mahdollisimman kauas saastuneista lohkoista hillitsee merkittävästi leviämistä. Toukkia voidaan torjua sukkulamatojen avulla maan lämpötilan noustua yli kymmenen asteen. Sukkulamatojen levitys voidaan tehdä tihkuletkujen kautta tai taimien tyvelle kastellen. Uusitaan elokuun alussa. Levitysmäärä 0,5-1 miljardia yksilöä/ha.

Korvakärsäkkään toukat tuhoavat mansikan juuristoa. Uurrekorvakärsäkkään täysin tuhoama kasvusto muovipenkissä; rivivälissä taimet ovat säästyneet tuholta. Pikkukorvakärsäkäs (vas.), uurrekorvakärsäkäs (oik.), uurrekorvakärsäkkään toukkia. (Kuvat: Tuomo Tuovinen)